

משה לביא

איזהו המתענג

א. איזהו אנדרוגינוס?

אנדרוגינוס. דְּבַר כְּשֶׁלְעֶצְמוֹ.
אל תאמר חֲצִיו גֵּבֶר חֲצִיו אִשָּׁה.
אל תאמר דֵּינוּ פְּעָמִים כְּגֵבֶר פְּעָמִים כְּאִשָּׁה.
אל תאמר אנדרוגינוס גֵּבֶר הוּא, וּמוֹם בּוֹ, סֶדֶק בְּצֶל הַזְּכוּרוֹת.

אנדרוגינוס הוא אִשָּׁה פְּצוּעָה
חֵץ פִּלַח אֶת עֵגְבוֹתֶיהָ, וְשִׁלַח קֶשֶׁת מֵעַל תְּהוֹמָהּ,
קֶשֶׁת גֵּבֶר, קֶשֶׁת יוֹרָה, קֶשֶׁת בּוֹלְמֵת יָדָה,
מִבּוֹא אֶל תְּהוֹמוֹתֶיהָ.

ב. איזהו גיבור?

אנדרוגינוס גֵּבוֹר מִתְּגַבְּרֵת עַל כְּבוֹשׁ יִצְרָה,
היא יוֹדַעַת, גַּם נֶפֶשׁ גֵּבָרִים היא מְכִירָה.
היא יוֹדַעַת, בְּרֹאשׁ חוֹצוֹת מְכָרָז:
איזהו גֵּבוֹר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ.

אָן היא רואה גַם רואה, אִשָּׁה פְּצוּעָה,
כִּמָּה מִתְּעַנֵּג הַגֵּבוֹר עַל כְּבוֹשׁ יִצְרוֹ,
כִּמָּה גְדוֹל יִצְרוֹ לְהִתְעַנֵּג עַל כְּבוֹשׁ יִצְרוֹ,
כִּמָּה כּוֹבֵשׁ אוֹתוֹ יִצְרוֹ בְּשָׁעָה שֶׁהוּא מִתְּעַנֵּג עַל כְּבוֹשׁוֹ.

ג. איזהו טומטום?

טְּמָטוּם. אֵין דְּבַר. שוּם דְּבַר.
שוּם אִישׁ. שוּם אִשָּׁה. לא אִישׁ לא אִשָּׁה.
רִיק מְמַתִּין אֵין גּוּף לְהִתְמַלֵּא,
רִק מְמַתִּין אֵין גּוּף לְהִתְרוֹקֵן.

טְמֵטוּם הוּא קוּמְקוּם אַחַר הֶרְתִּיחָה
תַּחַת גּוּפוֹ עוֹד בּוֹעֶרֶת הָאֵשׁ,
אֶךְ הוּא נֶפֶח כָּבֵד כָּל אֲדִיו,
פָּרְחָה לַחֲוֹתוֹ, אֱלוֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתֶּת בִּי.

ד. איזהו עירוב ?

דבור שלא במקומו, פטפוט
חריגה מן השירה, בלבול.
איזהו עירוב? חוט מתוח על פני
הישימון. תבשיל בטוח בשקית.

גבול שם לחושך, גבר שם לאשה.
אין אנדרוגיניזם, טמטום אין.
אין פטפוט, אין דבור,
אין אשה מספרת עם בעלה.

ה. איזוהי התגלות?

התגלות. התגבלות אדם מעפרו.
אין זו עת הצניעות,
גלי דדיך בשוק, הניקי.
אל תפשקי רגליך בפלך.

פרח ורד, נשיכת ערוד,
צביטה בלשון, מלה על הפה
מבט בחלון, קריאה, קפה,
טארט תותים, חיוף, סכין.